

İnkarı Kabul Etmez Gözlerim

– rahim-recep- · 24 Aralık 2009

öküzlerin altında buza aramakla tüketiyoruz zamanımızı
durağımız ver gülüm isteme mantığı
Ömürsüz imzaların azabında nefes almaktayız
Zaman çıkara, düşünce paraya sattı kendini, bunadır gözyaşım
Irmakların kumunda yandı ayaklarım
Gözyaşım kayboldu göllerin çatlaklarında

Evet unuttuk tatlı dili sofralarımızın ekmezsizliğini düşünmekten
Gözlerimize düşen sisin nemiyle bakıyoruz olayların acımasızlığına
Azametinin utancında boynu bükük dağların
Sivasız duvarlar saray gelecek ya bize, onu da bulamadık yıllarca
Sırların dili kesik olmasa isyanını görecektin yazgıların

Efendilik bildik bir terim mi ben hiç tanımadım

Kalabalık trafiğin ürkütücülüğüne göğüs gererek
mendil satan çocuktan mendil almak mı yoksa
yoksa köprü altlarında
kendini pazarlayan o güzelim fahişelerin yerinde
erkek fahişelere para saymak mı
yoksa aç kalmasın diye küçük çocukları çalıştırmak mı
ben hep bir işçiydim öyle de kaldım
eğer efendilik namuslu olmaksızın ben de bir efendiyim

vadilerde yankılanan sesimde umutsuzluk
kimliğim, kimdenliğim önemli değil
yürüdüğün yolun taşlarında bir izim ben
ezmekten korktuğum kadar ezilmekten korkmadım asla
anadan kaldım yetimdim öksüzlüğüm sallandı hep askıda
gözyaşlarım elibıçaklı, elikezaplı çocukların sahipsizliğine
bir de dağlarda pusuya düşürülüp
can veren çocuklarımıza nutuk okuyanların utanmazlığına

ne karışmadı ki birbirine
ayakkabı boyası umutsuz çocukların yanaklarında renk

meyvelerin çürümüşü makbul bu günlerde
et ne zaman yenir bir bilen var mı? !
Irmakların kumuna gömülü yetimlerin gözyaşı
Mağazalardan daha kalabalık çöplüklerin müşterisi
Dökülen gül yaprakları tavuk pisiğine gömülü
Ürküttü köylüyü yaşayamadığına çığlık atan ölü

İnkari kabul etmez yaşananları gören gözlerim
Suskunluğu kendime yakıştıramadım
Yazdım çağımın onursuzluğuna
Ben şiirimi kaydettim
sabah kuşlarının şarkılarına havlayan köpeklerin
havlamasına...

Rahim Recep Akdora